

den samme Mening; men kan jeg forsonde det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds derved; saa skal jeg, som sagt, være villig til at gaa ind derpaa. Med Undtagelse af dette Punkt maa man indbrømme, at vor frivillige Afdeling har de samme Indtægter som Mindretallets, og dertil kommer, at vi have hjulpet mange andre Trængende ad andre Veie, nemlig gennem §§ 3 og 4. Naar det ærede Medlem omtalte Sygekasserne og sagde, at man behøvede blot at blive Medlem af en Sygekasse, saa glemte han klogelig at tilføje, at vi have sat en, som andre ærede Medlemmer have ment, temmelig streng Bestemmelse til, nemlig den, at Indenrigsministeren skal fastsætte de laveste Taxter for de paagældende Sygekasser. Jeg er iøvrigt enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) i, at det ikke er Meningen, at Indenrigsministeren skal godkende disse Sygekasser; thi naar de først faae den Forpligtelse at have de Taxter, som Indenrigsministeren fastsætter, saa er dermed Bestemmelsen opfyldt. Det ærede Medlem opholdt sig, ligesom ogsaa det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev), ved, at her var Tale om Personer, som kunde leve paa offentlig Besøstning, ret som om man ikke havde dem i Forveien. So, saadanne have vi i Forveien, og vi faae ikke flere af dem, end vi allerede havde. Det er overladt til Undersøgelseraadet at bestemme, om de ere Lediggængere eller ikke, og i Strids Tilfælde afgjør Kommunalraadet, om det er Tilfældet eller ikke. Jeg tror derfor virkelig ikke, at man kan sige, at der her fremkommer Noget, som ikke er i Forveien. Der kan muligvis nok ske Misbrug, men jeg vil minde om Digterens Ord: „Skal for Misbrugens Skyld maaske vi hellere Mulm og Mørke se end Solens blanke Lue?“ Fordi en Ting kan misbruges, skal vi derfor helt ophæve dens Brug? Ja, det er den Argumentation, som det ærede Medlem gaar ud fra. Jeg tror hermed at have sagt nok til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds. Han talte jo rigtig nok om, at det var en haard Beskyldning, vi vare komne med, at de Herrers Lovforslag var overfladist; men det har jeg ikke sagt et eneste Ord om. Jeg har kun sagt, at det var en overfladist Opfattelse, at naar der blev stiftet Selvhjælpsforeninger i Kommunerne, saa vilde de Paagældende ikke træde ind i dem, og jeg har sagt, at saa maatte Individerne være meget forberede, naar de ikke engang skjønnede paa at kunne beholde deres borgerlige Rettigheder. Det var dette, jeg sagde, og det var dertil, jeg spjode, at det var en noget overfladist Betragtning. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds negtede i sit første Fordrag egentlig heller ikke, at Kommunerne vilde oprette disse Kasser; han sagde, at de vare paa en Maade brenne dertil, men han fastholdt fremdeles, at Individerne ikke vilde træde ind i dem. Forsaa vidt

det skulde blive Tilfældet, maa, siger jeg, Individerne tage Skade for Hjemgjæld; men jeg tror ikke, at Individerne ere saa ringe, at ikke engang de Fleste af dem ikke vilde bryde sig om at have Selveiendom. Jeg tror heller ikke, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds vil faae ret Mange til at tro derpaa. Det ærede Medlem sagde endvidere, men det er iøvrigt blevet indpegaaet af en anden æret Taler, at vel havde vi sat Indtægten til en vis Sum, men man vilde alligevel kunne tilsnige sig en Hjælp, thi man kunde f. Ex. have frit Ophold, ret som om frit Ophold ikke maatte regnes med i de to, tre, fire Hundrede Rigsdaler, som Lovforslaget bestemmer. Det ærede Medlem kom tilbage til sin gamle Bekjendt, at alle de, der ikke vare Medlemmer af en Syge- eller Alderdomsforsørgelsestasse, vare uæverdige; men jeg svarer det ærede Medlem, ligesom Enhver, der fremkommer med dette, at vi have netop viist, at de ikke ere uæverdige, ved at lade en saa stor Afdeling blive tilbage, netop til Understøttelse af dem, en Afdeling, der er endnu større end den, de ærede Medlemmer ville affise det Hele med, saa det tror jeg ikke behøver videre Svar. Naar det ærede Medlem betonedes, at Kjerligheden til Fædrelandet ikke kunde være afhængig af Indtægten, saa vil jeg paa en vis Maade give ham Ret deri; thi jeg har mange Gange set, at de, der have Meget, have havt liden Fædrelandskjerlighed, og at omvendt de, der kun have havt Lidet, have viist megen Fædrelandskjerlighed. Men paa den anden Side vil jeg dog sige, at det, jeg fremhævede, forøvrigt ikke var mine Ord, men en Dplæsning af hans egne Kollegier og af Præsibiet for de forenede Kommuner's Alderdomsforsørgelsestasse. Det er dem, der sige — og jeg gjør rigtig nok disse Ord til mine —: den, der har det ringe, af ham kan man ikke forlange, at han skal have stor Fædrelandskjerlighed; skal han faae Kjerlighed til Fædrelandet og dets Institutioner, gjælder det om, at han faar det nogenlunde godt. Jeg maa hævde, at med Hensyn til det Menneffe, der har den Bevidsthed, at Samfundet har gjort ham uret, maa man ikke forundre sig, om hans Fædrelandskjerlighed tager af. Jeg siger ikke, det er rigtigt, men vi ere nu en Gang Menneffer, og det er ikke let at høre sig til et saa idealistisk Standpunkt som det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds, hvem det er aldeles ligegyldigt. Endnu skal jeg kun bemærke, at ikke Noget her har kunnet sige, at Forslaget, saaledes som det nu er foreslaaet forment, er farligt. Man har sagt, at det vil stufte Forhaabningerne og ikke ubrette, hvad det tilsigter. Men saa vilde de ærede Modstandere af Forslaget jo faae et Vaaben imod os, idet de kunne sige: „J sagde, det var Noget, men det var Intet!“ Lad os derfor se, hvad der kan komme ud af det. Det ærede Medlem bagved, som førte Ordet for Underændringsforslaget Nr. 6,